

<https://helda.helsinki.fi>

In memoriam : Eero Hokkanen 26.11.1931-11.8.2020

Hokkanen, Laura

2020

Hokkanen , L & Kaste , M 2020 , ' In memoriam : Eero Hokkanen 26.11.1931-11.8.2020 ' ,
Suomen lääkärilehti , Vuosikerta. 75 , Nro 40 , Sivut 2088-2088 . <
<https://www.laakarilehti.fi/pdf/2020/SLL402020-2088.pdf> >

<http://hdl.handle.net/10138/321405>

publishedVersion

Downloaded from Helda, University of Helsinki institutional repository.

This is an electronic reprint of the original article.

This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version.

Eero
Hokkanen

26.11.1931–11.8.2020

**LAURA HOKKANEN
MARKKU KASTE**

Kirjoittajat ovat Eero Hokkanen
tytär ja työtoveri

Toivo Eero Juhani Hokkanen kirjoitti ylioppilaaksi Hämeenlinnan yhteiskoulusta 1949 ja aloitti opinnot Helsingin yliopiston (HY) Lainopillisessa tiedekunnassa, mutta siirtyi kaksi vuotta opiskeltuaan Lääketieteelliseen tiedekuntaan.

Valmistuttuaan lääketieteen lisensiaatiksi 1958 hän aloitti sisätauteihin erikoistumisen Kivelän sairaalassa, mutta siirtyi neurologian koulutusohjelmaan Kivelän hermo- ja mielitautien osastoryhmään, josta Helsingin yliopistollisen keskussairaalan (HYKS) neurologian klinikkaan. Syksyllä 1962 hän muutti apurahan turvin opiskelemaan Lontooseen. Vaimo Vuokko oli saman ajan lastenpsykiatrian koulutuksessa Lontoossa.

Palattuaan Suomeen Hokkanen jatkoi erikoistumista neurologiaan HYKS:ssä. Hokkanen oli vuonna 1963 yksi kolmesta ensimmäisestä neurologian erikoislääkäripätevyyden saaneesta. Hän toimi HYKS neurologian klinikan apulaislääkärinä, erikoistuttuaan apulaisopettajana ja erikoislääkärinä. Hän väitteli tohtoriksi 1969. Samana vuonna hänet nimitettiin HY:n neurologian dosentiksi. Hän sai hallinnon ja geriatrician pätevyydet ja 1971 Oulun yliopiston (OY) neurologian professorin pätevyyden. 70-luvun alusta vuoteen

1987 hän toimi OY:n neurologian professorina ja Oulun yliopistollisen sairaalan neurologian klinikan ylilääkärinä ja johtajaylilääkärinä. Oulussa työskennellessään hän loi Pohjois-Suomeen erittäin tehokkaan neurologian palvelujärjestelmän ja käynnisti valtakunnalliset neurologian ylilääkärikokoukset.

80-luvun lopulta lähtien Hokkanen toimi Lääkintöhallituksen sairaalaosaston osastopäällikkönä sekä STM:n vt. osastopäällikkönä ja ylijohdajana. Hän eläköityi 1994, mutta jatkoi STM:n erillissopimuksella tiede- ja teknologiayhteistyön kehittämistä Suomen ja Japanin sekä Suomen ja Kiinan välillä.

Hokkasen tieteellinen tutkimus käsittää neuromuskulaarisairaudet, päänsäryn, neuroepidemiologian ja terveydenhuollon hallinnon. Hän oli myastenia gravis-hoidon pioneereja sekä taitava klinikko ja opettaja.

Hokkaselle on myönnetty Suomen Leijonan Ritarikunnan 1. luokan ritarimerkki.

Työn lisäksi tärkeitä olivat kirjallisuus, musiikki, ja kesäpaikka Puumalassa. Häntä jäivät kaipaamaan lapset perheineen sekä laaja ystävien ja työtovereiden joukko.

Heikki
Juustila

30.1.1936–27.8.2020

**HEIKKI HUIKURI
MAUNO LILJA
PASI SALMELA
ILKKA PALATSI
ANTTI JOUNELA**

Heikki Juustila syntyi 30.1.1936 ja menehtyi 27.8.2020 saatuaan kesämökillään aivoverenvuodon. Hän valmistui lääketieteen lisensiaatiksi vuonna 1964 ja lääketieteen tohtoriksi vuonna 1977. Hän toimi 1960-luvulla kunnanlääkärinä Rovaniemen ja Kemijärven maalaiskunnissa. Hän erikoistui sisätauteihin 1960-luvun lopussa Oulun Lääninsairaalassa. Valtaosan työurastaan hän teki Oulun yliopistosairaalan sisätautien poliklinikan ylilääkärinä ja hallinnollisena apulaisyli-lääkärinä. Eläkkeelle hän jäi vuonna 1996. Tutkimustyö kohdentui sepelvaltimotautien epidemiologiaan ja verenpainetautiin.

Heikki oli pidetty ylilääkäri, huumorintajuinen ja oikeudenmukainen, joka opasti hienovaraisesti nuoria lääkäreitä ja vaikutti keskeisesti hyvään työilmapiiriin. Hänelle oli kehittynyt ylivertainen kliininen kokemus. Sisätautilääkärit muistavat hänet pidettynä ja kollegiaalisena opettajana ja lääkärijohtajana. Hän oli ystävällinen ja helposti lähestyttävä. Kollegat eri erikoisalioitakin saattoivat kysyä puhelimitse hänen mielipidettään ilman välikäsiä ja byrokratian kiemuroita.

Lääketieteen opiskelijat 1970–1990 luvuilla suorittivat polikliinisen sisätautipalvelun Juustilan

alaisuudessa. Opiskelijan täytyi saada vähintään 4/6 pistettä pkl-palvelusta, jotta Juustila puolsi erikoistumista sisätautialalle. Poikkeuksena saattoi olla erinomaisuus urheilussa, etenkin jalkapallossa ja/tai squashissa. Eduksi oli myös se, että hakija oli ”täyspäinen”.

Urheilu, etenkin pallopelit, mökkeily ja kirjallisuuden lisäksi, kuuluivat Juustilan harrastuksiin. Jalkapallo saattoi olla mukana jopa muutamilla kongressimatkoilla. Erityisen innokkaasti ja menestyksellisesti hän harrasti squashia, jossa hän voitti hopeaa yli 55-vuotiaiden Suomen mestaruuskisoissa vuonna 1991.

Heikki muistetaan hyvästä huumorista ja erinomaisena laulumiehenä, muun muassa legendaarisissa ”Kitkan reissuissa”, joissa hän opetti nuorille kollegoille vanhojen laulujen ja rallien sanoja. Myös jalkapallo- ja squashmatkoilla hän piti yllä hersyvää huumoria ja kollegiaalista henkeä.

Muistamme kunnioituksella ja lämmöllä Heikki Juustilan pitkää ja merkittävää työuraa sisätautien poliklinikan ylilääkärinä sekä hänen hersyvää huumoriaan vapaa-ajan riennoissa.